

UWE TIMM

SICAK
YAZ

ROMAN

Çeviri: ZEHRA AKSU YILMAZER

♥
CAN

3.
BASKI

Uwe Timm
SICAK YAZ

Can Modern

Heisser Sommer, Uwe Timm

© 1985, 2015 Verlag Kiepenheuer & Witsch GmbH & Co. KG, Cologne / Germany

© 2008, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Telif ve Tercümanlık Hizmetleri Ltd.Şti.aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2008

3. basım: Şubat 2019, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 500 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Emrah Serdan

Yayına hazırlayan: Ayça Sabuncuoğlu

Kapak tasarımı: Erkal Yavi

Kapak düzeni: Semih Özcan

Kapak baskı, iç baskı ve cilt: İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri

Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8

Yenibosna-Bahçelievler, İstanbul

Sertifika No: 10614

ISBN 978-975-07-0960-9

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750709609

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

Uwe Timm
SICAK YAZ

ROMAN

Almanca aslından çeviren
ZEHRA AKSU YILMAZER

CAN YAYINLARI

**UWE TİMM'İN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
ÖTEKİ KİTAPLARI**

KIRMIZI / *roman*
MORENGA / *roman*
KARDEŞİMİN GÖLGESİNDE / *anlatı*
YARIGÖLGE / *roman*
KUŞ ÇAYIRI / *roman*

Uwe Timm, 1940'ta Hamburg'da doğdu. Münih ve Paris'te felsefe ve Alman dili ve edebiyatı öğrenimi gördü. 1967-1968 arası Alman Sosyalist Öğrenci Birliği'nde yer aldı. 1971'de "Wortgruppe München"ı kurdu ve edebiyat dergisi *Literarische Hefte*'nin editörlerine katıldı. 68 kuşağının önemli temsilcilerinden olan Uwe Timm'in, kendisinin de yer aldığı Alman öğrenci hareketini anlattığı ilk romanı *Sıcak Yaz*, 68 olaylarının en önemli tanıklığı olarak değerlendirildi. Timm, çağdaş Alman edebiyatında sömürgecilik sonrası akımının da temsilcisi oldu. 1978'de yayımladığı ve Namibya'da Alman sömürge savaşlarını anlattığı *Morenga* büyük ilgiyle karşılandı. 1981'de Warwick Üniversitesi'nde, 1991-1992'de Paderborn Üniversitesi'nde ders verdi. Ödüllü çocuk kitapları olan Timm, Darmstadt Alman Dili ve Edebiyatı Akademisi, Almanya PEN Yazarlar Birliği, Bavyera Güzel Sanatlar Akademisi ve Berlin Sanatlar Akademisi üyesidir. 2001 Bavyera Güzel Sanatlar Akademisi Büyük Edebiyat Ödülü, 2001 Tukan Ödülü, 2003 Schubart Edebiyat Ödülü ile 2006 Premio Napoli ve Premio Mondello ödülleri sahibidir.

Zehra Aksu Yılmaz, Giresun'da doğdu. Ortaokul ve liseyi Almanya'da okudu. Hacettepe Üniversitesi İngilizce Mütercim-Tercümanlık Bölümü'nden mezun oldu. Aralarında Stefan Zweig'in *Macellan*, Gustav Meyrink'in *Kardinal Napellus*, Hermann Hesse'nin *Doğu Yolculuğu*, Carl Gustav Jung'un *Dört Arketip*, Erik Hornung'un *Mısır Tarihi* ve *Mısır Ötedünya Kitapları*, Gisela Bock'un *Avrupa Tarihinde Kadınlar*, Horst Blanck'in *Antikçağda Kitap*, Wolfgang Schivelbusch'un *Keyif Verici Maddelerin Tarihi*, Detlef Bluhm'un *Tütün ve Kültür* ve Leo Perutz'un *Da Vinci'nin Yahuda'sı* adlı kitapların da bulunduğu pek çok yapıtı dilimize kazandırdı.

BİRİNCİ BÖLÜM

1

Genç kız ağlamayı kesmişti. Sadece arada bir içini çekiyordu.

Delikanlı kıpırdamadan yatıyordu.

Aşağıdaki sokaktan gelen sesler, adımlar, daha ötede: kentin düzenli uğultusu.

Delikanlının burnuna kızın ter kokusu geldi: ekşi, bir nebze parfümle karışık. Buruşuk çarşaf sırtına batıyordu.

Bir çayırdaki yatmak, diye hayal etti Ullrich. Alacakaranlığın çökmesiyle artan nemli serinliği hissetmek.

Yan odadan yine keman sesi yükseldi.

Ingeborg aniden doğruldu. Yatağın yayları gıcırdadı. Ullrich başını ona çevirdi.

Ingeborg'un gözlerinin altında siyahımsı gözyaşı izleri.

Bir şey söyleyecekti ki, Ullrich, kes artık, dedi.

Ingeborg bakakaldı, sonra ani bir hareketle dönüp yataktan kalktı, giysilerini hırsıyla toplayıp koltuğun üzerine fırlattı. Ullrich dirseğinin üzerinde doğrulup onu izledi. Bir keresinde Ingeborg'a, giyinirken önce sutyenini takmasını komik bulduğunu söylemişti. Şimdi de yine sutyeni vardı Ingeborg'un elinde, ama bir an tereddüt ettikten sonra sutyeni bırakıp külotuna uzandı. Bu arada Ullrich'e sırtını dönmüştü. Daha önce hiç yapmamıştı bunu. Sutyenin kopçasındaki deliği iki kez ıskaladı.

Yan odadaki Lothar yine yanlış bir nota çalmıştı, çalmayı kesti, sonra yeniden başladı.

Ingeborg elbisesini başından geçirirken bir an yalnızca bacakları ve kızı göründü, sonra kolları açığa çıktı, ani bir hareketle de başı. Saçlarını savurdu. Topuk bandını işaretparmağıyla yukarı çekip sandaletlerini ayağına geçirdi, elbisesinin yan tarafındaki fermuarı çekti ve siyah rugan kemerine bakındı. Kemer koltuğun altındaydı. Ullrich ağzını açmadan kemerin durduğu yeri gösterdi.

Ingeborg kemerini takarken bir an karnına baktı.

Odada bir an kararsızca durdu, sonra saçını kesin bir tavırla kulaklarının arkasına itti ve Ullrich'e baktı. Ullrich kendini sırtüstü yatağa bıraktı, yastığı tortop edip başının altına koydu ve gözlerini yine tavana dikti.

Lütfen, dedi Ingeborg.

Lothar çalarken yine hata yaptı.

Duyuyor musun, dedi Ingeborg.

Ullrich ona olabildiğince umursamaz bir tavırla bakmaya çalıştı.

Ingeborg arkasını döndü, kapıya gitti, kapıyı açtı, keman sesi arttı, odadan çıkarken kapıyı arkasından çekti. Kilide oturmayan kapı yeniden açıldı.

Lanet kapı, diye düşündü Ullrich, Ingeborg'un hızlı adımlarla koridorda ilerlediğini duydu.

Onu geri çağırması gerektiğini düşündü, ama yerinden kalkmadı. Daire kapısı sertçe kapandı. Aynı anda Lothar da keman çalmayı bıraktı.

Ullrich ayağa kalkıp pencereye gitti.

Dışarısı henüz aydınlıktı. Saçaklı bulutlar batan güneşle turuncuya boyanmıştı. Pencerenin önünde cıvılcıplak durup çatılara baktı. Aniden, rahatlama gibi bir şey hissettiği duygusuna kapıldı.

Fakat sonra Ingeborg'un ince topuklarının sesini duydu, düzenli ve sert. Pencereden sarktı, oysa binanın önünden geçişini çatı saçağından ötürü göremeyeceğini biliyordu.

Çatı oluşunda güvercinler kuğuruyordu.

Güzel, dedi Ullrich.

Hafif, sıcak bir rüzgâr esiyordu. Aniden başının ağrısı

da dinmişti. Bornozununu giydi, yorganı koltuğun üzerine attı ve yerdeki kâğıt mendilleri topladı.

Yeniden doğrulduğunda, tavan arasının eğri duvarı üzerine çöküymüş gibi geldi.

2

Pencereyi açsana, dedi Ullrich, dışarısı serinledi artık. Loş odayı dolduran boğucu havayı olabildiğince solumamaya çalıştı.

Lothar yeri gösterdi, üzerinden su damlıyor.

Ullrich bornozunun ucuyla ıslak bacaklarını kuruladı.

Lothar iki havluyu pencereye tutturduğu raptiyeleri çıkardı.

Sıcak yaz günlerinde Lothar sabah erkenden pencereyi kapatıyor ve camlara nemli havlular asıyordu. Odanın kapısının da kapalı olması gerekiyordu. Lothar bu sayede en serin yerin odası olduğunu iddia ediyordu. Ullrich ise, en sıcak yerin Lothar'ın odası olduğunu iddia ediyordu.

Lothar pencereyi açmış, nemli havluları özenle katlıyordu.

Ödevin ne âlemde, diye sordu Ullrich, ilerleyebildin mi?

Eh, fena değil, dedi Lothar ve sıcağa rağmen giydiği fanilasına ellerini sildi. Ullrich'in önünde durduğu metnin sayfalarını toparladı. O üç sayfayı özenle düzeltip üzerine bir kitap koydu. Sonra bir tane daha. Art arda bir sürü kitabı metnin üzerine ağır ağır ve özenle istifledi.

Ya sen, sen ne yaptın, diye sordu Lothar.

Ullrich pencereye gitti. Bornozunun koluyla saçını kuruladı. Karşıdaki binaların çatıları hâlâ ışık içindeydi. Aşağıdaki sokak gölgelere bürünmüştü.

Yürek uyanık, ne ki cezbedip bağlıyor

Kutsal büyüünde gece beni daima.

Engelliyor şaşkırtıcı gece beni daima, dedi Ullrich.

Gece neden şaşırtıyor? Kulede oturup paslı çivileri topladığı ve herkese Aziz Peder diye hitap ettiği dönemde yazdıklarını da eşeleyip çıkarırlar yakında.

Sadık hizmetkârınız Scardanelli diye imzaladıklarını, Ullrich hafifçe eğildi.

Lothar güldü.

Tanrılar tarafından alt edilmiş, diye haykırmıştı Ziegler hınca hınç dolu amfide ve sağ eliyle arka duvardaki, Apollon'un Art Nouveau gözlü dört atı sürdüğü dev mozaği göstermişti.

Ingeborg bir keresinde Ullrich'in kulağına, Basedov gözlü atlar, diye fısıldamıştı.

Şimdi ağlamaktan şişmiş gözlerle eve giden Ingeborg.

Öylece gitmesine izin vermemeliydim, dedi Ullrich.

Lothar indeks kartlarını düzenliyordu.

Onu bıraktım, dedi Ullrich.

Lothar gözünü kartlardan ayırmadan konuştu: Demek öyle. Bir süre sonra da: Sonra olacağına şimdi olması daha iyi.

Bir an Ullrich, Lothar'ın kendisini anladığından kuşku duydu. Acaba Lothar, Ullrich'in seminer ödevini mi bıraktığını sanıyordu. Ödevi yazmayı bıraktığını.

Lothar'ın yatağına oturdu. Tıpkı kendisinininki gibi gıcırdıyordu. Ingeborg'u her zamanki gibi baştan savma bir öpücükle karşılamıştı. Ona söylemeyi son haftalarda sık sık aklından geçirmişti, belli belirsiz, üstünkörü, ama bugün söylemeyi düşünmemişti. Onunla odada oturmak ya da yatmak istemiyordu sadece. Canı dışarı çıkmak istiyordu.

Ingeborg geldiğinde, Ullrich onun fazla parfüm sürdüğünü düşünmüştü. Ingeborg'un daima sürdüğü, kendisinin de aslında sevdiği bir parfüm. *Je reviens*. Birdenbire parfüm kokusundan rahatsız olmuştu. Dışarıda dolaşmayı ya da bir film seyretmeyi önermişti. Ingeborg hemen razı olmuştu ama önce bir sigara içmek istemişti. Her zamanki gibi yatağın üzerine oturmuş ve bacak bacak üstüne atmıştı. (Sigara reklamlarındaki fotomodeller öyle oturur.)

Ingeborg'un elbisesinin eteği yukarı sıyrılinca uyluğunun iç kısmını görmüştü.

Onu azıcık okşamıştı, sonra da hiç konuşmadan soyunmuşlardı.

Hadi, Lothar, dedi Ullrich, gidip bir bira atalım. Yeter ki çıkalım.

Ya ödevim, diye sordu Lothar.

Yahu nasıl dayanıyorsun bu sığağa, hele Hölderlin hakkındaki řu profesör saçmalığına. Mide bulandırıcı, diye bağırdı Ullrich.

Lothar yazı masasından bir ataç almıştı, atacı eğip bükmeye başladı.

Ullrich odada oturmak istemiyordu, ama dışarıda tek başına dolaşmak da istemiyordu.

Lothar'ın hâlâ tereddüt ettiğini gören Ullrich sordu: Senin Tunuslu kız n'apıyor?

Lothar sadece bir kez tesadüfen karşılaştıklarını anlattı. Kız hiç selam vermeden yanından geçerken, sıvıların sıralandığı koridorun beyaz duvarına dikmişti gözünü. Lothar da onu bir daha arayıp sormamıştı zaten.

Lothar, Ayşe'nin aldığı bir derse neredeyse dört hafta boyunca koşa koşa gitmişti. Dersin adı şöyleydi: Hari-ri'den seçme makamların yorumları.

Sonunda Ayşe'yle tanışmış, onu iki kez odasına da atmıştı. Ama yatak gıcırdamamıştı. Yoksa Ullrich duyardı. Sonra kız bir daha görünmemişti. Lothar onun ancak nikâh yüzüğüyle yatağa girmek istediğini söylemişti.

Diğerleri konuşurken genellikle inatla susan Lothar'ın yabancı uyruklu bir kızla buluştuğunda çenesi açılıveriyordu. Bamberg'de çocukken saatlerce haritaları incelerdi.

Lothar eğip büktüğü atacı yazı masasının üzerine bıraktı: Lothar ataçtan bir tel figür yapmıştı.

Bu arada güneş batmıştı. Gökyüzü mavi griydi şimdi. Fakat saçaklı bulutların kenarları hâlâ turuncu turuncu parlıyordu.

Daha sonra ter içinde yan yana yatarlarken Ingeborg aniden sormuştu: Ödevin ne âlemde?

Eli terden nemli ve soğuktu, elinin kayganlığını itici bulan Ullrich ondan uzaklaşmaya çalıştı.

Keşke dolaşmaya çıksaydık.

Ingeborg ani bir hareketle sırtını döndü.

Ullrich onu bilerek incitmişti, birden bunun bilincine varınca içi cız etti. O zaman Ingeborg'a bağırdı: Bıktım usandım senden, burama kadar geldi.

Ingeborg ona bakakalmıştı, gözlerinde şaşkınlık, sonra korku.

Ullrich nereden bulmuştu bu lafı: Burama kadar geldi.

Lothar yazı masasının başında dikiliyordu, ufak tefek, esmer, üzerinde atlet.

Hadi, dedi Ullrich, hemen giyinip geliyorum. Kapıdan çıkarken seslendi: Birazdan görüşürüz.

3

Gert mesela: Gayet formdaydı, mükemmel kavisler çizerek yamaçtan aşağı kaydı, zemindeki engebelerin üzerinden yaylana yaylana kayarak en aşağıda bir tepenin ardında gözden kayboldu. Onu ancak ertesi gün ilçe hastanesinde gördük, her tarafı sargılar içindeydi.

Lothar güldü. Lothar güldü ve gülerken masadaki iki kadına baktı. Kadınlar kendi aralarında sohbet ediyorlardı.

Ullrich ile Lothar, *Rolandseck*'in ön bahçesinde durmuşlardı. Lothar iki boş yer olduğunu gördüğü ilk masaya oturmaya yeltenmişti. Ama Ullrich tereddüt etmiş, sonra da iki kadının oturduğu masayı göstermişti, siyah saçlısının uçuk yeşil elbisesi uzun kollu ama derin dekolteliydi, diğer kadının tırnakları mor ojeliydi.

Yeşil farlı, siyah saçlı kadın başını kaldırıp bakmış, sonra dikkatini yine arkadaşına yöneltmiş olsa da, iyi akşamlar, demişti.

Oturmuşlar ve Lothar iki kadına hangi şarabı tavsiye ettiklerini sormuştu.

Damak zevkinizi bilmiyoruz ki, demişti siyah saçlısı ve arkadaşıyla sohbetine devam etmişti.

Garson kız geldiğinde Lothar ile Ullrich bira söylediler.

Mor ojeli kadın Documenta'dan söz ediyordu.

O anda Ullrich kayakta bir numara olan Gert'i sormuş, sargılar içindeki hızlı Gert'in hikâyesini de anlatıvermişti.

Lothar sonunda kahkahayı basınca, Ullrich, Lothar'ın fazla yüksek sesle güldüğünü düşündü. Lothar'ın kahkahasından ve iki kadına bakma biçiminden Lothar adına utandı.

Kadınların siyah saçlısı Atika paketinden bir sigara çıkardı. Ullrich pantolon cebinde çakmağını ararken, kotu çok dar olduğundan ayağa kalkmak zorunda kaldı.

Fakat kadın altın çakmağını yakmıştı bile. Sağ elinin ortaparmağında, üzeri pırlantalarla süslü yıldız biçiminde bir yüzük vardı.

Kotların dezavantajlarından biri, dedi Ullrich ve çakmağını masanın üzerine koydu: Bir dahaki sefere.

Bu kez kadın hiç olmazsa gülümsedi.

Yan masada biri Ammer Gölü'ndeki bir yelkenli yarışından söz ediyordu. Diskalifiye olmuştu. Bir engel yüzünden.

Kafaya takmıyorum, dedi birkaç kez ve düğmeleri yarıya kadar açık gömleğinin içine elini sokup yanık tenli göğsünü kaşdı. Siyah saçlı kadın sigarasından dalgın dalgın bir nefes çekti ve dumanı ağır ağır yelkenciden tarafa üfledi.

Yelkenler ani ve şiddetli bir rüzgârla doldu ve kırmızı bir *spinnaker*¹ gürültüyle patladı.

Kanepenin altındaki kazın hikâyesini biliyor musun, diye sordu Ullrich.

Hayır, dedi Lothar ve peşinen güldü.

Ullrich, o zamanlar adı henüz Ulli olan Ullrich ile

¹ Yat yarışlarında kullanılan, hafif malzemeden yapılmış büyük ve üçgen yelken. (Y.N.)

foksteriyer Moritz'in hikâyesini anlatmaya başladı:

Para reformundan kısa süre sonra babasının bir silah arkadaşını ziyarete gitmişlerdi. Babası arkadaşıyla birlikte Rusya'da çok sıkıntı atlattıklarını söylerdi hep. Bir pazar günü öğleden sonra babası, annesi (küçük kardeşi Manfred henüz doğmamıştı), foksteriyer Moritz ve o, küçük Ulli, babasının arkadaşının ziline bastılar. Ama kapıyı açan olmadı, Ulli'nin babası dedi ki: Tuhaf, içeride biri var ama, tabak çanak sesi geliyor işte, ve kararlaştırıldığı gibi arka arkaya iki kez zile bastı. Belki de çoktan yemek yemişlerdir, dedi Ulli'nin babası.

Çünkü iki aile bazen haber vermeden birbirini yemek saatinde ziyaret ederdi.

Mor oveli kadın Ullrich'i dinlemeye başlamıştı bile.

Nihayet kapı açıldı ve babasının silah arkadaşı, merhabalar, bu ne sürpriz, dedi.

İçeriden kızarmış et kokusu geliyordu, Ullrich'in babası yemekte rahatsız edip etmediklerini sorar. Ama silah arkadaşı, tabii ki rahatsız etmediniz, fakat maalesef sofradan biraz önce kalktık, üzüldüm doğrusu, daha önce gelseydiniz birlikte yemek yedik, herkese bol bol yeterdi, der. O sırada kızı da tabakları mutfağa taşımaktadır.

Yemekte ne vardı?

Çok özel bir şey, der silah arkadaşı, kaz kızartması.

Hepsi iç çekip, kaz kızartması, der.

Kazı da nereden buldun?

Tommy'den ayarladım, altın bir Alman Haçı ve gümüş bir savaş madalyasıyla değiş tokuş ettim.

Vay canına, der Ulli'nin babası, hiç değişmemişsin valla. Silah arkadaşı güler, öyle, elimizden geleni yapıyoruz, der ama bunları tuhaf bir telaşla söyler, maalesef hemen çıkmak zorundadırlar, bunun üzerine Ulli'nin babası, zaten geçerken uğradıklarını, kısaca bir hatırlamaya geldiklerini söyler. Hemen gidiyoruz, der. O zaman silah arkadaşı Ulli'nin babasının omzuna, küçük Ulli'nin daima hoşlandığı biçimde dostça vurur ve, canım, bari bir dakikalığına içeri girin, der.

Fakat köpek aklına gelmemiști, diye ekliyor Lothar iki kadına bakarak.

Ve Ullrich anlatmaya devam ediyor: Silah arkadaşı Moritz'i görmemiști çünkü. Nefis kokuların geldiği salona geçerler, Moritz salonda derhal kanepenin altına girince silah arkadaşı ile karısı bakışlılar, silah arkadaşı birdenbire suspus olur, oysa hiç öyle biri değildir, genellikle Ően Őakraktır, Ulli'nin saçlarını falan okŐar ama artık hiçbir Şey söylemiyordur, Ulli'nin anne babası kanepeye oturur, kanepenin altından bir tırmalama ve sürüklenme sesi gelince Ulli'nin babası köpeğe söylenir: Çok ayıp, hoŐt, rahat dur bakayım.

Ama silah arkadaşı, canım, bırak oynasın köpek, kimseyi rahatsız etmiyor ki, der; ama bunları her zamanki rahat tavrıyla söylemez, karısı da önce kıpkırmızı, sonra bembeyaz kesilir, bu arada kanepenin altından Őapırtılar ve yalanma sesleri gelmeye başlamıŐtır, silah arkadaşı, Voronez'de tabur komutanı vurulduğunda hücum taburunun başına geöen Zörn'le geöenlerde tesadüfen karŐılaŐtđını söyler.

Voronez'de değil, der Ulli'nin babası, Kursk'taydı, ve kanepenin altından gelen Őapırtılar giderek arttığından, ayrıca silah arkadaşı  arkov'a yapılan bir saldırıyı  erkasi kuŐatmasından kurtuluŐla karıŐtırdıđından, Ulli'nin babası köpeğin orada ne yaptığını sorar ve Ulli'ye o iti derhal kanepenin altından çıkarmasını emreder, silah arkadaşı buna Őiddetle itiraz eder ve, Őu kötü zamanda köpeğin keyfi bozulmasın bari, der, hatta Ulli tam kanepenin altına uzanacakken silah arkadaşının karısı onu tutmaya bile kalır.

Asıl olay Şimdi baŐlıyor, diyor Lothar.

Lafı ağzımdan almasana, diyor Ullrich.

Böylece küçük Ulli kanepenin altına iyice eğilip bağırır: Bir Şey yiyor. Fakat ne yediğini göremez ve Moritz'i tasmaından yakalayıp kanepenin altından çıkarmaya çalıŐır. Ama Moritz Őimdiye dek hiç yapmadığı bir Şey yapar, Ulli'nin elini kapmaya çalıŐır ve hırlar.

'68 başkaldırısı Almanya'nın Münih ve Hamburg kentlerinde nasıl yaşandı? Politikaya ilgi duymayan bir üniversite öğrencisi olan Ullrich, bu coşkulu ve gerilimli isyan ortamında giderek nasıl politik bir eylemciye dönüştü ve başkaldırının tam ortasında yer aldı?

Yaşanmış olaylardan ve Alman öğrenci hareketine katılmış gerçek kişilerden yola çıkan *Sıcak Yaz*, Alman gençliğinin üniversite eylemlerine, Vietnam Savaşı karşısındaki tutumuna, sokak çatışmalarına, cinsel özgürlük söylemlerine tanıklık ediyor.

Alman '68 kuşağı yazarlarının en önemli temsilcilerinden Uwe Timm'in bu yapıtı, yayımlanır yayımlanmaz tam anlamıyla bir "kült roman" olmuştu. *Sıcak Yaz*, bir dönemin gözüpek hayallerini hâlâ canlı tutan ve yakın tarihin bu devrimci isyanını unutulmaz kılan bir yapıtı.

#altmışsekiz #altmışsekizkuşağı #başkaldırangençlik #direniş
#üniversiteeylemleri #vietnamsavaşı #sokakçatışmaları

ISBN 978-975-07-0960-9

9 789750 709609